

Pengehjælp ifølge nærværende Lovbestemmelse kan, uanset Bestemmelserne i Enkebørnslovgivningen, tilstaa Personer, som i Henhold dertil faar Understøttelse. Ligeledes kan der ydes Tillæg til løbende Understøttelser af en anerkendt Sygekasse og til Medlemmer af Sygekasser, der under Sygdom modtager Hjælp af Kommunens Kasse i Henhold til Bestemmelserne i Fattiglovens § 63, samt Hjælp til kronisk syge og tilskadekomne, der ikke mere nyder Tilskud af kommunale Midler.

Ved Uddeling af Pengehjælp i Henhold til nærværende Lovbestemmelse er Hjælpekasserne ikke bundne ved Bestemmelserne i Lov Nr. 101 af 29. April 1913, dog at Hjælp ikke maa ydes til Personer under fast Fattigforsørgelse.

Naar Forholdene taler derfor, kan Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministerens Samtykke vedtage at træffe Foranstaltninger til Børnebespisning, Prisedsættelse for Mælk til Børn eller lignende; de hertil medgaaende Udgifter affholdes af Kommunen uden Statsrefusion.

Over Hjælpekassernes og Kommunalbestyrelsernes Udgifter ifølge nærværende Lov aflægges særskilt Regnskab.

§ 5.

Den i § 13 i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 fastsatte Begrænsning af Statstilskuddet til Hjælpekasserne ophæves for Regnskabsaaaret 1920—21, saaledes at det omhandlede Statstilskud for dette Aar fastsættes til en Trediedel af det Tilskud, der af Kommunekassen er ydet vedkommende Hjælpekasse.

§ 6.

Med Hensyn til Lovens Anvendelse paa Færøerne bemyndiges Indenrigsministeren til under Hensyn til Øernes særlige Forhold at træffe Bestemmelse om, at Loven ikke i sin fulde Udstrækning kan bringes til Anvendelse der.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1920.
